

et ønske om liberalisering uden væsentlige ændringer i den gældende lukkelov, der jo som hovedprincip bygger på ensartede lukketider.“

Under hensyn til at det drejede sig om en næsten uændret genfremsættelse kunne samtlige ordførere henvise til tidligere fremsatte udtalelser over lovforslaget, som således på ny mødtes med betydelig skepsis.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, som imidlertid ikke afsluttede sit arbejde inden folketingsårets udløb.

---

19. Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v. (*Morten Lange, Pia Dam, Poul Dam, Hanne Reintoft, Sigsgaard og Vivike*). [A. sp. 1889].

Skriftlig fremsættelse $7/2$ (F. sp. 1456). 1. beh. $24/2$ (F. sp. 1976). Partiernes ordførere: Viola Nørløv, Eva Rée, Lis Møller, Morten Lange, Else-Merete Ross og Niels Westerby). Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Viola Nørløv (fra $24/5$ Elna Louise Syvertsen), Waldemar Laursen, Kampmann, Niels Mørk [formand], Astrid Skjoldbo, Tastesen, Holm Tved, Eva Rée, P. E. Eriksen, Peter Larsen, Ib Thyregod, Lis Møller, Gerda Møller, Vestergaard Poulsen, Morten Lange, Hanne Reintoft [næstformand] og Else-Merete Ross). Beretning (B. sp. 2329) afgivet $28/9$.

Det fremsatte lovforslag, der ville medføre *fri ret til abort i den tidligste del af svangerskabet*, var udformet som et ændringsforslag til lov nr. 177 af 23. juni 1956 om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v. § 1 og § 2 ville efter ændringsforslaget få følgende affattelse:

„§ 1. En kvinde, der er bosat her i landet, kan få sit svangerskab afbrudt, såfremt hun efter rådgivning om samfundets hjælpeforanstaltninger for familie og børn fastholder ønsket om svangerskabsafbrydelse.

Stk. 2. Hvor der er alvorlig fare for kvindens liv eller helbred, kan svangerskabsafbrydelse foretages, uden at kvinden er bosat her i landet.

§ 2. Svangerskabsafbrydelsen skal foretages inden udgangen af 12. svangerskabsuge, dersom ikke ganske særlige hensyn taler for en forlængelse af denne frist.